

ការជួញដូរមនុស្ស។ ទោសបញ្ញត្តិ។ លក្ខន្តិកៈផ្ដួចផ្ដើម។

- បង្កើនការដាក់ពិន័យបទឧក្រិដ្ឋ សំរាប់ការជួញដូរមនុស្ស រួមទាំងការកាត់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារ ដល់ទៅ 15 ឆ្នាំ រហូតដល់ មួយជីវិត និងដាក់ពិន័យដល់ទៅ \$1,500,000។
- ប្រាក់ដាក់ពិន័យដែលបានប្រមូលមក ត្រូវបានប្រើសំរាប់សេវាជនរងគ្រោះ និងខាងនគរបាល។
- អ្នកជាប់ទោសបទការជួញដូរមនុស្ស ដំរូវឲ្យចុះបញ្ជីជាទុរជនផ្លូវភេទ។
- ទុរជនផ្លូវភេទ ដំរូវឲ្យផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីការចូលអ៊ិនធឺណិត និងភិនភាគដែលគេប្រើ នៅក្នុងសកម្មភាពអ៊ិនធឺណិត។
- ហាមឃាត់ការបង្ហាញភស្តុតាង ដែលជនរងគ្រោះបានប្រព្រឹត្តិក្នុងផ្លូវភេទ ដោយបានប្រើប្រាស់នឹងជនរងគ្រោះ នៅក្នុងដំណើរការតុលាការឡើយ។
- ដំរូវឲ្យមានការហ្វឹកហ្វឺនពីការជួញដូរមនុស្ស សំរាប់មន្ត្រីនគរបាល។

អ្នកវិភាគសេចក្ដីសង្ខេបនៃនីតិបញ្ញត្តិ ប្រមាណនូវកិច្ចពិចារណាប្រចាំឆ្នាំ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ៖

- រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន បង្កើនការចំណាយ ប្រហែលមិនហួសពី ពីរបីលានដុល្លារជាប្រចាំឆ្នាំ សំរាប់សកម្មភាព យុត្តិធម៌នៃបទឧក្រិដ្ឋ ជាប់ទាក់ទងចំពោះការប្តោលទោស និងធានាកម្ម (ការដាក់គុក) នៃទុរជនការជួញដូរមនុស្ស។
- រដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន អាចនឹងចំណាយមួយដង ដល់ទៅពីរបីលានដុល្លារ នៅទូទាំងរដ្ឋ និងចំណាយតិចតួចជាងបន្ថែមទៀត ជាមធ្យមរាល់ឆ្នាំ ដោយព្រោះសេចក្ដីដំរូវនៃការហ្វឹកហ្វឺនថ្មីដែលជាចាំបាច់ ជាប់ទាក់ទងការជួញដូរមនុស្ស សំរាប់មន្ត្រីនគរបាល។
- ប្រាក់ចំណូលអាចនឹងមានបន្ថែម ចេញពីការដាក់ពិន័យថ្មីនៃបទឧក្រិដ្ឋ ប្រហែលជាពីរបីលានដុល្លារជាប្រចាំឆ្នាំ ដែលនឹង ផ្តល់ជាថវិកា សំរាប់ សេវាជនរងគ្រោះនៃការជួញដូរមនុស្ស និងសកម្មភាពនគរបាល ជាប់ទាក់ទងចំពោះការជួញដូរមនុស្ស

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនីតិបញ្ញត្តិ

សាវតារ

ច្បាប់សហព័ន្ធ។ ច្បាប់សហព័ន្ធមានចែងបទបញ្ញត្តិផ្សេងៗអំពីការហាមឃាត់ ការធ្វើចរាចរមនុស្ស។ ច្បាប់សហព័ន្ធការពារជនរងគ្រោះដោយការធ្វើចរាចរ មនុស្សជាទូទៅកំណត់ ការជួញដូរមនុស្សជាពីរប្រភេទ៖

- **ការការជួញដូរផ្លូវភេទ**—ជាសកម្មភាពដែលមនុស្សត្រូវបានជ្រើសរើស ដឹកជញ្ជូន ឬទទួលយកសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពអាជីវកម្មខាងផ្លូវភេទ ដោយបង្ខំ ឬ ការបោកប្រាស់ ឬដែលជនរងគ្រោះដោយអំពើនេះនៅ ក្រោមអាយុ 18 ឆ្នាំ។ ឧទាហរណ៍មួយនៃការជួញដូរផ្លូវភេទគឺការបង្ខំ ឲ្យមនុស្សម្នាក់ក្លាយជាពេស្យាចារ។
- **ការជួញដូរពលកម្ម**—ជាសកម្មភាពដែលមនុស្សត្រូវបានជ្រើសរើស ដឹកជញ្ជូន ឬទទួលយកដោយបង្ខំ ឬការបោកប្រាស់ដើម្បីធ្វើពលកម្ម ឬសេវាកម្មដទៃទៀត។ ឧទាហរណ៍មួយពីសកម្មភាពនេះគឺការបង្ខំជន បរទេសឲ្យធ្វើការដោយមិនគិតថ្លៃដោយគំរាមកំហែងដោយការ និរទេសចេញ។

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចសហព័ន្ធត្រូវអនុវត្តច្បាប់ទាំងនេះដែលនឹងប្រព្រឹត្ត ដោយឯករាជ្យ ឬជាមួយនឹងរដ្ឋ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងតំបន់។

ច្បាប់រដ្ឋ។ ច្បាប់រដ្ឋដែលមានស្រាប់ក៏មានការហាមឃាត់បទល្មើស ស្រដៀងគ្នាដែលប្រឆាំងនឹងការជួញដូរមនុស្សដែរ។ ជាពិសេសច្បាប់រដ្ឋ កំណត់ថាការធ្វើចរាចរមនុស្សជាការរំលោភបំពានលើសេរីភាពរបស់មនុស្ស ដោយចេតនាចំពោះ (1) ការប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈឹមជាក់ស្តែង (ដូចជា ពេស្យាកម្ម) ឬ (2) ទទួលបានបង្ខំពលកម្ម ឬសេវាកម្ម។ ការជួញដូរមនុស្សអនុលោមតាម ច្បាប់គឺត្រូវដាក់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគាររហូតដល់ ប្រាំ ឆ្នាំ ឬរដ្ឋនឹងដាក់ទោស ឲ្យជាប់ពន្ធនាគាររហូត ដល់ ប្រាំបី ឆ្នាំប្រសិនបើជនរងគ្រោះនៅក្រោមអាយុ 18 ឆ្នាំ។ ជនល្មើសដែលជាប់ចោទពីបទធ្វើការជួញដូរមនុស្ស ដែលបណ្តាល ឲ្យមានរបួសលើរាងកាយជនរងគ្រោះ យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរអាចត្រូវបានពិន័យបន្ថែម រហូតដល់ ប្រាំមួយ ឆ្នាំ។ នៅប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះមានមនុស្សមួយចំនួនតូច ប៉ុណ្ណោះដែលបានបញ្ជូនទៅក្នុងពន្ធនាគាររដ្ឋជាមធ្យមរាល់ឆ្នាំពីបទឧក្រិដ្ឋនៃ ការជួញដូរមនុស្ស។ គិតត្រឹមខែ មីនា ឆ្នាំ 2012 មានជនល្មើស 18 នាក់ នៅក្នុងពន្ធនាគាររដ្ឋ។

អនុលោមតាមច្បាប់អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសភាគច្រើនដែលចោទពីបទ ឧក្រិដ្ឋផ្លូវភេទ (ដូចជាបទឧក្រិដ្ឋមួយចំនួនដែលទាក់ទងនឹងការធ្វើចរាចរ មនុស្ស) ត្រូវបានចុះបញ្ជីជាអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសផ្លូវភេទដោយប៉ូលីសក្នុង តំបន់របស់ពួកគេ ឬនាយកដ្ឋាននគរបាល។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនីតិបញ្ញត្តិ

សេចក្តីស្នើច្បាប់

វិធានការនេះធ្វើការកែតម្រូវមួយចំនួនលើច្បាប់របស់រដ្ឋដែលទាក់ទងនឹងការជួញដូរមនុស្ស។ ជាក់លាក់ជាងនេះទៀត វិធានការនេះ (1) ពង្រីកនិយមន័យនៃការជួញដូរមនុស្ស (2) បង្កើនការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះបទល្មើសនៃការជួញដូរមនុស្ស (3) ដាក់ការផាកពិន័យថ្មីៗបន្ថែមដើម្បីផ្តល់សេវាកម្មមូលនិធិដល់ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរមនុស្ស (4) កែតម្រូវភស្តុតាងដែលអាចប្រើប្រាស់នឹងជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរមនុស្ស និង (5) តម្រូវឲ្យមានការបណ្តុះបណ្តាលពីការអនុវត្តច្បាប់បន្ថែមលើការដោះស្រាយករណីនៃការជួញដូរមនុស្សនេះ។ វិធានការនេះក៏កំណត់លក្ខខណ្ឌបន្ថែមស្តីពីអ្នកចុះបញ្ជីជនល្មើសផ្លូវភេទផងដែរ។

ពង្រឹងអត្ថន័យនៃច្បាប់មនុស្សខុសច្បាប់។ វិធានការនេះកែប្រែនិយមន័យនៃការធ្វើចរាចរមនុស្សស្ថិតក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋ។ ជាក់លាក់ជាងនេះទៀត វិធានការនេះកំណត់បទឧក្រិដ្ឋបន្ថែមដែលទាក់ទងនឹងការបង្កើត និងការចែកចាយឯកសារអាសអាភាសដែលបង្ហាញពីអនីតិជនដែលជាទម្រង់មួយនៃការជួញដូរមនុស្ស។ ឧទាហរណ៍ ការចម្លង ឬការលក់ឯកសារអាសអាភាសទាំងនេះអាចត្រូវបានចាត់ទុកជាការជួញដូរមនុស្ស ទោះបីជា អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសមិនជាប់ទាក់ទងជាមួយអនីតិជនក៏ដោយ។ លើសពីនេះទៀត ពាក់ព័ន្ធនឹងករណីនៃការជួញដូរផ្លូវភេទទាក់ទងនឹងអនីតិជន ព្រះរាជអាជ្ញានឹងមិនត្រូវបង្ហាញការបង្ខំ ឬការបង្ខិតបង្ខំបានកើតឡើងទេ។ (វិធានការនេះ នឹងធ្វើឲ្យច្បាប់របស់រដ្ឋដូចទៅនឹងច្បាប់សហព័ន្ធ។)

(ត)

ទណ្ឌកម្មនៃបទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងចំពោះការជួញដូរមនុស្ស។ វិធានការនេះបង្កើនទណ្ឌកម្មនៃបទឧក្រិដ្ឋបច្ចុប្បន្នចំពោះការជួញដូរមនុស្សដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋ។ ឧទាហរណ៍ វិធានការនេះ បង្កើនការកាត់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារចំពោះបទឧក្រិដ្ឋនៃការជួញដូរមនុស្សដែលកម្មវិធីរហូតដល់ 12 ឆ្នាំសម្រាប់អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសម្នាក់ ហើយចំពោះការជួញដូរផ្លូវភេទលើមនុស្សពេញវ័យរហូតដល់ 20 ឆ្នាំសម្រាប់បទល្មើសមួយ។ ការជួញដូរផ្លូវភេទលើអនីតិជនដែលទាក់ទងនឹងការបង្ខំ និងការបង្ខំនឹងត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មឲ្យជាប់ពន្ធនាគារមួយជីវិត។ តារាងទី 1 រាយបញ្ជីនៃការកើនឡើងរបស់វិធានការក្នុងការកាត់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារ ការពង្រឹងការកាត់ទោស និងការពិន័យលើបទឧក្រិដ្ឋជាអតិបរមា។

លើសពីនេះទៀត វិធានការនេះ បញ្ជាក់លម្អិតថាអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលបានជាប់ទោសពីការជួញដូរមនុស្សឬក្រុមជាមួយការកាត់ទោសពីមុនចំពោះការជួញដូរមនុស្សនឹងជាប់ពន្ធនាគារប្រាំឆ្នាំបន្ថែមទៀតចំពោះការកាត់ទោសមុន។ ស្ថិតក្រោមវិធានការនេះ អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលត្រូវបានជាប់ចោទពីការជួញដូរមនុស្សដែលធ្វើឲ្យមានរបួសរាងកាយដល់ជនរងគ្រោះអាចត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្មបន្ថែមទៀតរហូតដល់ទៅដប់ឆ្នាំ។ វិធានការនេះ ក៏អនុញ្ញាតឲ្យតុលាការព្រហ្មទណ្ឌដាក់ពិន័យជាប្រាក់រហូតដល់ \$1.5 លាន ដុល្លារអាមេរិកចំពោះបទល្មើសនៃការជួញដូរមនុស្សផងដែរ។

តារាងទី 1 វិធានការបង្កើនទណ្ឌកម្មឧក្រិដ្ឋកម្មកំរិតខ្ពស់បំផុត សំរាប់ការធ្វើចរាចរមនុស្សខុសច្បាប់		
	ច្បាប់បច្ចុប្បន្ន	សំណើប្រជាមតិលេខ 35
ការកាត់ទោសជាប់ពន្ធនាគារ^a		
ចរាចរពលកម្ម	5 ឆ្នាំ	12 ឆ្នាំ
ចរាចរផ្លូវភេទលើ មនុស្សធំ, ដោយការបង្ខិត	5 ឆ្នាំ	20 ឆ្នាំ
ចរាចរផ្លូវភេទលើ អនីតិជន, ដោយគ្មាន ការបង្ខិត	គ្មាន ^b	12 ឆ្នាំ
ចរាចរផ្លូវភេទលើ អនីតិជន, ដោយការបង្ខិតបង្ខំ	8 ឆ្នាំ	ទោសមួយ ជីវិត
ការធ្វើប្រពលភាពនៃការកាត់ទោស^a		
ធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់រាងកាយធ្ងន់ធ្ងរ	6 ឆ្នាំ	10 ឆ្នាំ
ការល្មើសនៃចរាចរមនុស្សខុសច្បាប់គ្រាមុន	គ្មាន	5 ឆ្នាំសំរាប់ ការជាប់ទោសមុនម្តង
ការផាកពិន័យ	រហូតដល់ \$100,000 សំរាប់ការធ្វើ ចរាចរលើអនីតិជនម្នាក់	រហូតដល់ \$1.5 សំរាប់បទ ល្មើស ការធ្វើ ចរាចរមនុស្ស ខុសច្បាប់

^a ការដាក់ទណ្ឌកម្មពិតប្រាកដ។
^b សកម្មភាពដែលពិចារណាក្រោមវិធានការគឺជាការធ្វើចរាចរផ្លូវភេទលើ អនីតិជនដោយគ្មានការបង្ខិតបង្ខំគឺខុសច្បាប់ក្រោមច្បាប់បច្ចុប្បន្ន តែមិនត្រូវបានសម្គាល់ថាជាការធ្វើចរាចរមនុស្សទេ។ ការដាក់ទណ្ឌកម្មសំរាប់ឧក្រិដ្ឋកម្ម។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនីតិបញ្ញត្តិ

(៣)

កម្មវិធីសម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយសារការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេច។ វិធានការនេះ តម្រូវឲ្យមូលនិធិដែលប្រមូលបានពីការដាក់ពិន័យខាងលើ ឧបត្ថម្ភសេវា សម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយសារការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេច។ មូលនិធិ 70 ភាគរយនឹងត្រូវបែងចែកទៅឲ្យទីភ្នាក់ងារសាធារណៈ និងអង្គការមិនស្វែងរកប្រាក់ ចំណេញ ដែលផ្តល់សេវាដោយផ្ទាល់ដល់ជនរងគ្រោះដោយសារបញ្ហានេះ។

វិធានការនេះ តម្រូវឲ្យប្រគល់ចំនួនដែលនៅសល់ 30 ភាគរយទៅឲ្យទីភ្នាក់ងារអនុវត្តច្បាប់ និងដាក់ទោសទៅតាមយុត្តាធិការរបស់គេ នៅកន្លែងដែលបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង និងប្រើសម្រាប់បង្ការការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេច។ ការការពារសាក្សី និងប្រតិបត្តិការសង្គ្រោះ។

ការផ្លាស់ប្តូរដែលប៉ះពាល់ដល់នីតិវិធីតុលាការ។ វិធានការនេះក៏ប៉ះពាល់ដល់ការជំនុំជម្រះរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេចខុសច្បាប់ផងដែរ។ ជាក់ស្តែង វិធានការនេះហាមការប្រើភស្តុតាងដែលអ្នកជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសខាងផ្លូវភេទ (ដូចជាពេស្យាចារ) ដើម្បីកាត់ទោសបុគ្គលនោះពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ប្រសិនបើការប្រព្រឹត្តនោះគឺជាលទ្ធផលនៃការជាប់ជាជនរងគ្រោះដោយសារការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេច។ វិធានការនេះក៏ធ្វើឲ្យកសាងនៃការប្រព្រឹត្តផ្លូវភេទរបស់ជនរងគ្រោះដោយសារការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេចមិនអាចទទួលយកបានសម្រាប់គោលបំណងប្រឆាំងនឹងភាពគួរឲ្យជឿជាក់ ឬលក្ខណៈចរិតរបស់ជនរងគ្រោះក្នុងតុលាការ។ បន្ថែមពីនេះទៀត វិធានការនេះ មិនអនុញ្ញាតឲ្យមានការការពារក្នុងករណីផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេចពាក់ព័ន្ធនឹងអនីតិជនទេ។ ឧទាហរណ៍ ចុងចោទមិនអាចអះអាងថា ជាការការពារខ្លួនដោយសារមិនដឹងអំពីអាយុរបស់អនីតិជនទេ។

ការបណ្តុះបណ្តាលពីការអនុវត្តច្បាប់។ វិធានការនេះតម្រូវឲ្យបន្តរក្សាសន្តិភាពបម្រើការឲ្យនាយកដ្ឋាននគរបាល និងនាយកដ្ឋានតម្រួត និងក្រុមល្បាតតាមដងវិថីរដ្ឋបាលហ្វីលីពីន (CHP) ដែលចុះអនុវត្តការងារជាក់ស្តែង ឬការងារស៊ើបអង្កេតធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលអំពីរបៀបដោះស្រាយបណ្តឹងការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេចយ៉ាងហោចណាស់ពីរម៉ោង។ ការបណ្តុះបណ្តាលនេះត្រូវបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 1 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2014 ឬក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែដែលគេកំណត់មន្ត្រីចុះទៅកន្លែងជាក់ស្តែង ឬចុះធ្វើការស៊ើបអង្កេត។

តម្រូវការបន្ថែមសម្រាប់ការចុះបញ្ជីជនល្មើសផ្លូវភេទ។ វិធានការនេះតម្រូវឲ្យជនល្មើសផ្លូវភេទដែលបានចុះបញ្ជីប្រគល់ឈ្មោះអ្នកផ្តល់ និងអ្នកកំណត់សេវាអ៊ីនធឺណិតរបស់ខ្លួនទៅឲ្យនាយកដ្ឋាននគរបាល និងនាយកដ្ឋានតម្រួត។ វត្ថុកំណត់នេះ រួមមានអាសយដ្ឋានអ៊ីមែល, ឈ្មោះអ្នកប្រើប្រាស់ឈ្មោះលើអេក្រង់ និងវត្ថុកំណត់អត្តសញ្ញាណផ្សេងទៀតសម្រាប់ទំនាក់ទំនង

និងសកម្មភាពអ៊ីនធឺណិត។ ប្រសិនបើអ្នកចុះបញ្ជីផ្លាស់ប្តូរគណនីសេវាអ៊ីនធឺណិតរបស់ខ្លួន ឬប្តូរ ឬបន្ថែមអ្នកកំណត់អ៊ីនធឺណិត បុគ្គលនោះត្រូវជូនដំណឹងការអនុវត្តច្បាប់ក្នុងរយៈពេល 24 ម៉ោងអំពីការផ្លាស់ប្តូរបែបនោះ។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

បច្ចុប្បន្ននេះ ករណីនៃការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេចជាញឹកញយត្រូវបានកាត់ទោសដោយច្បាប់សហព័ន្ធ ជាជាងច្បាប់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ទោះបីជាអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាត្រូវបានពាក់ព័ន្ធក្នុងការអង្កេតលើករណីនេះក៏ដោយ។ នេះគ្រាន់តែជាផ្នែកខ្លះ ព្រោះឧក្រិដ្ឋកម្មប្រភេទនេះជាញឹកញយជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងយុត្តាធិការជាច្រើន ហើយក៏ដោយសារតែមុខងារនាំមុខជាប្រតិសាស្ត្ររបស់រដ្ឋាភិបាលសហព័ន្ធក្នុងករណីទាំងនេះ។ គេមិនទាន់ប្រាកដនៅឡើយថាតើការពង្រីកនិយមន័យនៃការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេច និងការផ្លាស់ប្តូរផ្សេងៗដែលត្រូវបានស្នើឡើងក្នុងវិធានការនេះនឹងមានការកើនឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់នូវចំនួននៃការចាប់ខ្លួន និងការកាត់ទោសការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេចក្នុងរដ្ឋឬថាតើករណីភាគច្រើននឹងបន្តដោះស្រាយជាប់បឋមដោយអាជ្ញាធរអនុវត្តច្បាប់សហព័ន្ធ។ ជាក់ស្តែង ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធនៃវិធានការនេះទៅលើរដ្ឋាភិបាលរដ្ឋ និង មូលដ្ឋានដែលត្រូវបានពិភាក្សាខាងក្រោមអាស្រ័យទៅតាមភាពមិនប្រាកដមួយចំនួន។

មានកំណើនកិច្ចពាក់ព័ន្ធក្នុងការចំណាយរបស់រដ្ឋ និងក្រសួងយុត្តិធម៌តាមមូលដ្ឋាន ពីកំណើននៃទណ្ឌកម្ម។ វិធានការនេះនឹងធ្វើឲ្យកើនឡើងនូវការចំណាយលើការស្វែងរកយុត្តិធម៌ចំពោះបទល្មើសនៅថ្នាក់រដ្ឋ និងថ្នាក់មូលដ្ឋានដោយបង្កើនទណ្ឌកម្មនៃឧក្រិដ្ឋកម្មចំពោះការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេច។ ជាពិសេស បង្កើនការកាត់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារក្នុងវិធានការនេះនឹងបង្កើនរយៈពេលដែលជនល្មើសត្រូវជាប់ក្នុងពន្ធនាគាររដ្ឋ។ លើសពីនេះទៀតអាចទៅរួចដែលបទបញ្ញត្តិនៃវិធានការនេះបង្កើនលក្ខខណ្ឌតម្រូវថវិការ និងការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ការអនុវត្តច្បាប់មូលដ្ឋានអាចធ្វើឲ្យមានការរឹតបន្តឹងលើការចាប់ខ្លួន បណ្តឹងចោទប្រកាន់ និងការកាត់ទោសចំពោះការផ្សព្វផ្សាយដូចម្តេច។ វិធានការនេះក៏អាចធ្វើឲ្យកើនឡើងនូវការចំណាយលើការស្វែងរកយុត្តិធម៌ចំពោះបទល្មើសនៅថ្នាក់រដ្ឋ និងថ្នាក់មូលដ្ឋានផងដែរ។ សរុបមក ការចំណាយថ្មីទាំងនេះគឺមិនទំនងជាលើសពីពីរ-បីលានដុល្លារប្រចាំឆ្នាំទេ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនីតិបញ្ញត្តិ

(ត)

កំណើនដែលមានសក្តានុពលនៅក្នុងខ្លួនចំណាយលើការបណ្តុះបណ្តាលពីការអនុវត្តច្បាប់មូលដ្ឋាន។ ដូចដែលបានកត់សម្គាល់ពីខាងដើម វិធានការនេះត្រូវឲ្យរដ្ឋ និងមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចមូលដ្ឋានទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលជាក់លាក់ស្តីពីការជួញដូរមនុស្ស។ ដោយសារតែមន្ត្រី CHP បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលទាំងនេះរួចរាល់ហើយ ដូច្នេះនឹងមិនមានខ្វះខាតចំណាយរបស់រដ្ឋបន្ថែមទៀតទេ។ ផលប៉ះពាល់សារពើពន្ធនៃតម្រូវការទៅលើភ្នាក់ងារមូលដ្ឋាននេះអាចផ្អែកទៅលើវិសាលភាពដែលមន្ត្រីមូលដ្ឋានកំពុងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលទាំងនេះក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន និងផ្អែកទៅលើរបៀបដែលភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចមូលដ្ឋានជ្រើសរើសដើម្បីបំពេញទៅតាមតម្រូវការបណ្តុះបណ្តាលរបស់វិធានការ។ ខោនធី និងទីក្រុងអាចមានចំណាយរួមរហូតដល់ពីរបីលានដុល្លារក្នុងរយៈពេលម្តងដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកដែលមានស្រាប់ និងផ្តល់បុគ្គលិកបម្រុងទៅឲ្យមន្ត្រីដែលកំពុងបណ្តុះបណ្តាល ដោយមានការចំណាយតិចដែលបានរ៉ាប់រងនៅក្នុងឆ្នាំបន្តបន្ទាប់នីមួយៗដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីដែលបានជួលថ្មីៗ។

បង្កើនប្រាក់ចំណូលពីការដាក់ពិន័យសម្រាប់សេវាកម្មជួយជនរងគ្រោះ។ ការពិន័យលើបទឧក្រិដ្ឋថ្មីៗដែលបានបង្កើតដោយវិធានការនេះនឹងធ្វើឲ្យមានចំណូលបន្ថែមខ្លះទៀតដែលមិនលើសពី ពីរបីលានដុល្លារ ជារៀងរាល់ឆ្នាំទេ។ ប្រាក់ចំណូលជាក់ស្តែងនឹងផ្អែកលើចំនួនបុគ្គលដែលបានជាប់ចោទពីបទធ្វើចរាចរមនុស្ស។ កម្រិតនៃការដាក់ពិន័យត្រូវបានកំណត់ដោយតុលាការ និងចំនួននៃការទូទាត់ជាក់ស្តែងត្រូវបង់ដោយជនជាប់ចោទ។ ចំណូលទាំងនេះនឹងត្រៀមទុកជាបឋមដើម្បីបម្រើសេវាកម្មឲ្យជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរមនុស្ស ប៉ុន្តែក៏ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់បង្ការការជួញដូរមនុស្ស ការការពារសាក្សី និងប្រតិបត្តិការជួយសង្គ្រោះផងដែរ។